

עַבְדָּךְ הִיה יִרְאָ אֶת הֵה, הוֹדָאי הַכִּיר בּוֹ אֱלִישָׁע מֵאוֹתָה שָׁעָה.

צַעַקְהָ אֶל אֱלִישָׁע. בָּאוֹתָה שָׁעָה שְׁמַת עֲזָבְדִּיהֵג, מֵת אֲחָאָב. וּמְלֵךְ יְהוֹרָם בָּא לְקַחַת אֶת שְׁנִי יְלָדָיו. מִה עֲשָׂתָה. הַלְּבָה נֹעַה צַעַקְתָּ וּבוֹכָה לְבִית הַקְּבָרוֹת. עַמְּדָה עַל קְבָרוֹ וּצַעַקְהָ, יִרְאָ אֱלֹהִים, בְּךָ וּבְךָ עֲוֹשִׁים לִיתּוֹמִיךְ.

אָמְרוּ לִיהְ לְעַזְבָּדִיהֵג, חֲרֵי אַתְּתָךְ עַמְּדָת וְצַעַקְתָּ וּבוֹכָה עַל קְבָרוֹ. מִה עֲשָׂה. הַלְּךָ לֹא אַצְלֵחַ חִזְקִיָּהוּ, אָמַר לִיהְ דֵּי בְּעוֹלָם הַזֶּה. הַלְּךָ לֹא אַצְלֵחַ הָאָבוֹת, אָמַר בְּךָ וּבְךָ יִשְׁלַׁי. אָמְרוּ לוֹ, בָּבְרַ שְׁמַעַנוּ צַעַקְתִּיהָ, לְךָ אַצְלֵ אֱלִישָׁע הַגְּבִיאָ. אַדְחָבִי, חִזְרָה נֹעַה וְצַעַקְתָּ עַל קְבָרוֹ, אָמַר לָהּ אֵי עֲגִינִּיהָ, לְכִי אַצְלֵ אֱלִישָׁע, וְהָוָא יִתְןֵן לְךָ עַצָּה. מִיד הַלְּבָה אַצְלֵ אֱלִישָׁע.

אָמַר רַבִּי, בָּא וּרְאָה הִיאָה מִסְפָּרִים הַמְתִים בְּקִבְּרוֹתָם זֶה עִם זֶה, וְהַלָּא נְפִשּׁוֹתָם בָּمִקּוֹם אַחֲרֵי עַמְּדָת. (תהלים כה סוד ה' לִירָאָיו וּבָכוֹ). נִזְדְּמָן לִיהְ רַבִּי בּוֹן, אָמַר, קְשִׁיא הַכִּי קְיִימָא, וְהַשְּׁתָּא מַלְהָ בְּתִרְין, מְשֻׁתּוֹקָא לֹא בְּלוּם.

פָּתָח וְאָמַר, (ישעה כו) נְפִשִּׁי אַוִיתָה בְּלִילָה אֶפְ רַוִּיחַ בְּקִרְבֵּי אֲשַׁתְּרָךְ. נְפִשִּׁי אַוִיתָה, תִּרְיֵן קְטָרֵין טְבִינוּ יְהִיב הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא בָּבְרַ נְשָׁ, לְשִׁמְשָׁא בְּהָאֵי עַלְמָא, וְאַינְנוּ נְפִשָּׁא וְרוֹחָא. נְפִשָּׁא, לְקִיּוֹמָא דְגַפְאָ, בְּמִצּוֹת דִּינְתָּעָר מְגִיהָ. רַוִּיחַ, לְאִיתְעָרָא לִיהְ בְּאוֹרִיִּתָּא, וּלְאַנְהָגָא לִיהְ בְּהָאֵי עַלְמָא. וְאֵי

ובו נפש במצות, ורוח לאתעסָק באוריינַת. בדין נחרתו עלייה רבו יתר מלעילא, בפום אורחוי. ובתרין אלין, איזיל בר נש בהאי עלמא, לשמשא בהג. דההוֹא נפש לא אתקיעים בונגפא, אלא באתערו דרוח דשריא עלייה.

בד עיל בר נש לשמשא ולמפלח למאירה באLIN תרין. איתער עלייה מלעילא אתערו קדיישא, ושריא עלייה דבר נש, וסחרא לייה מבְּסִטְרִין. ואיתער ביה בחייבתא עילאה, למזבי ולמהוי בהיכלא דמלכָא. וההוא אתערו דשריא עלייה, מאתר עילאה הוֹא. ומאי שמיה. נשמה. מיגניה יתער לבְּרֵשֶׁת תשובה, וועבדין טבין. ואיהו חילא עילאה, חילא דתשובה, אימא לרות, ורוח בן לה.

ועל נשמתא, אית לה מרחמא עילאה. ומאי שמיה. נשמתא לנשmeta. ואיהו איקרי אב לרות. מיגניה יתער לבְּרֵשֶׁת, ירא, ואהבה, תורה, ומצוֹה. ואינוֹן מאב ואם בן ובת. יוד אב. ה"א אם. וא"ו בן. ה"א בת. ורא ידו"ד מלא.

בדוגמא דאית רוחא ונפשא דימינה, היוצר הטוב, בך אית רוחא ונפשא דשמאלא, היוצר הרע. ועל דא אמר, דברים לו ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. את החיים ואת הטוב, הקדושה. ואת המות ואת הרע, דשמאלא, היוצר הרע. ועל דא רמז, ומעז

הדרעת טוב ורע, מן הטוב אכול, ומן הרע לא תאכל ממנה. ועל ה"א עילאה שהיא נשמה אם. ועל ה"א תהאה שהיא בת. איתךrai האי קרא, (משלו יד) חכמות נשים בנותה ביתה. ואளות בידיה תחרסנו, דא נפש הבהמית דינץ' הרע. בידיה תחרסנו, הגוף דקידשא, ריהיב ליה הקדוש ברוך הוא לשטשא בהאי עלמא, ונשמה לאתערא לשטמושא דלעילא.

בד בר נש בהאי עלמא נאים בערסיה, רוחיה משטטה ואזלא ורעותיה לסלקא בכל ליליא. ובמה ממעין תריסין קיימין בכל רקיע וركיע.

דאמר רבי נחוניא, סח לי בן גאים, בשעליתך לרקיע, ברקיע העליון מצאתי מלכים שרפאים, כולם במראה הלפידים, וגלגלי אש סובבים אותם, וגביהם בגחליל אש, ושיניהם ועיניהם שביבין הנור, בסותם אש לוהטה, ועליהם ממונה אחר, הדומיהם שמנו.

בשערו אותו שם, אמרו מי נתן ילוד אש מה ביןינו במקום זהה, פחרתך ממנה, והזפרתך אותן השם, בשראיתך שמבקשים לשגורות אותה בהבל פיהם, ועמדו כולם. אמר לי אותו השר הנדול הממונה עליהם, מי אתה. אמרתך לו שמי.

אמר לי, אי ידיך. כל בא עולם עוזרים על ידי בכל לילה ולילתה, בשעה שבאים לשכב על מטוותיהם, ומפקדים

רוחם ביד אֲדוֹן עָולֶם. מֵיד פּוֹרְחִים מֵהֶם, וְעוֹלִים לְפָנָיו. וְכֹל הַרְוחֹות לְפָנָי, וְלֹא נָתַן לִי רְשׁוֹת לְהַבְנִים, אֶלָּא אָוֹתָם הַכְּתוּבִים לְפָנָי. חֹזֵין מֵאוֹתָם שְׁעָשׂוּ מִצּוֹת לְפָנָיו בַּיּוֹם,

עֲדִיָּין אֲנוּ מַבְקָשִׁים וּמַחֲפֵשִׁים אַחֲרֵיהֶם.

גְּשָׁאַתִּי עַיִּנִי, רְאִיתִי שְׁסִ"ה הַיְּכֻלוֹת, בְּמַנִּין יְמוֹת הַחַפְּהָה. וּבוֹלֵן לְצָד מִזְרָח, וְאֶרֶב עַשְׁרִים בְּכָל הַיְּכָל וְהַיְּכָל, וּבְכָה מִמּוֹנִים וּמִשְׁרָתִים עַלְיָהֶם, וּכְוֹלָם דְּמוֹת אֶחָת לָהֶם, וּקְוֹרָאים לָהֶם מִשְׁרָתִי מִזְרָח. וּבָנָן לְצָד דָּרוֹם.

חֹזֵין מִמָּה שְׁרָאִיתִי לְאַזְתּוֹ צָד, שַׁעַר גְּבוֹהָ עַד מָאוֹד מִכֶּל הַשְׁעָרִים. שְׁאַלְתִּי עַל הַשְׁעָר הַהוּא. אָמַר לִי אֵי יָדִיד. בַּשְׁעָר הַזֶּה עֹזְבִּים בְּלִבְנֵי צָעֵר, וּבְלִבְנֵי דְמַעָה, מַצְעָר אֹמֹות הַעוֹלֶם. וּבְלִי אַזְתּוֹמָן בְּלִבְנֵי תְּשׁוּבָה, כּוֹלָם נְגַנִּים בַּשְׁעָר זֶה.

לְמַעַלָּה מִזָּה הַשְׁעָר, נְגַלָּה לְפָנִי שַׁעַר גָּדוֹל, וּי' שְׁעָרִים סְבִיבָיו, שְׁאַלְתִּי עַלְיוֹן. אָמַר לִי, הַשְׁעָר הַזֶּה אֵין לִי רְשׁוֹת עַלְיוֹן, וְלֹא נִפְתָּח אֶלָּא בְּרַאשׁ חֶדֶשׁ וּשְׁבָתוֹת וַיּוֹם טוֹב. בָּאַזְתּוֹ זָמָן קְשַׁגְבָּנָם שְׁבָת, אוֹ רַאשׁ חֶדֶשׁ, אוֹ מָועֵד, קוֹל מִתְפּוֹצֵץ בְּכָל הַגִּיאָהָם, וְאֹמֶר, (ישעה כו) פָּתַחְתָּ שְׁעָרִים וִיבָּא גֹּוי צָדִיק שִׁמְרָאָמְנִים.

מִפָּנַי שְׁבָל הַרְוחֹות שְׁבָנוּ עַדְנוּ שְׁבָאָרֶץ בָּל יְמִי הַשְׁבּוּעַ עֲוֹמְדוֹת שֶׁם, וּמִטְּבִיעָת בַּתּוֹכוֹ. וּבָאַזְתּוֹ זָמָן וּבָאַזְתּוֹ רְקִיעַ שְׁעַל גַּבְיוֹ גַּן עַדְנוּ שְׁבָאָרֶץ, שְׁבָאַזְתּוֹ שְׁעָרִים נִפְתְּחוֹת ד'

חלונות, רשותות בְּדִ' אֹתִיות של שם המפורך, הוא המייחד בגני מרוּמים, וכל אותן הרוחות מתלבשות בלבוש יקר, באורו גן עדן, כדמותו עולם שהיינו עמדות במלבוש בשר מטפה סרוּחה.

ובשעה שהחלונות נפתחים, כולם פושטין מלבושיםם, ופורים למעלה באותו החלונות, ועולות למקום הזה. וששה בעלי כנפים, ובמה ממוגנים עמם, פותחים השער הזה. וכל אלו העשרה שעריהם, הרוחות נכנסות לשם בחדרה ועולות למעלה. וכן כל רקיע ורקיע בדרך זה, *) בשלום ובשמחה רבה.

בשעה שאלו הרוחות עולות, רוחות אחרות יורדות, שניתו ספו בין החיים באותו העולם. אלו עולות, ואלו יורדות. באותו מקום שירדו אלו ממשם, שם חוננות האחרות, ואין המקום נשאר פניו.

במוצאי שבת, בשעה שישראל אומרים ויהי נעם ה', אליהינו בו, אותן הרוחות שירדו להם בשבת, עולות. אלו עולות, ואלו יורדות. אלו עולות במקומן. ואלו יורדות למקומן. וכן תמיד בענין זה.

אמר רבי אלכסנדרי, בשעה שנפטר האדם מן העולם, הנשמה והנפש אולין בחדא. שנאמר, (רות א) והלכנה שתיהם עד בואנה בית להם.

ויהי כבואה בית לחם ותhem כל העיר עליה ותאמנה

הזהות נעמִי. דאָזֶלֶת מאָתר הַדֵּין, מלִיאָ מְבָל טְבָא, מלִיאָ מן אָוֹרִיִּתָּא. עַמְּדוֹקָא דעֲגַנָּא בְּרִישָׁא בִּימָא, וְעַמְּדוֹקָא דְּאַשְׁתָּא בְּלִילִיאָ. וְשְׁרָגָא נְהִיר קְדֻמָּה. וַיְחַמּוּן לָהּ גִּינְתָּא דְּעַדְן, אָתָר אָגְרִיהּוֹן טָב דְּצִדְיקִיאָ. וַיְחַמּוּן לָהּ גִּיהְנָם, אָתָר פּוּרְעָנְתָהּוֹן דְּרִשְׁיָעִיא. דְּגִינְזָגִין בֵּיהּ עַל חֹזְבִּיהּוֹן, שְׂגָאָמָר (איוב בט) בְּהַלּוּ גְּרוּ עַלְיִ רְאַשִּׁי.

בְּהַחְוָא שְׁעַתָּא, אָמָרָה הַגְּשָׁמָה, אֶל תִּקְרָאָנָה לִי נָעִמִּי קְרָאָנָן לִי מְרָא וְנוּן, אָנָי מְלָאָה הַלְּבָתִי בָּמָה דְּאָמְרָתָוֹן, וּרְיקָם הַשִּׁיבָּנִי הָא. בְּכָד הַוִּינָּא בְּאָתָרָה הַדֵּין, הוֹינָא מְלִיאָ מן אָוֹרִיִּתָּא, מלִיאָ מְבָל טְבָא. וּבְעַזְןָ רְיקָם הַשִּׁיבָּנִי הָא, לְזָה הַעוֹלָם.

(רות א) לְמַה תִּקְרָאָנָה לִי נָעִמִּי וְהָעָנָה בֵּי וְשָׁדֵי הַרְעָא לִי. דְּעַאל בֵּי יִצְרָא הַרְעָא, רֹוח הַבְּהָמִית וְנֶפֶשׁ הַבְּהָמִיות, שְׁעַלְיָה נָאָמָר (משל י) חַבְמוֹת נְשִׁים בְּנָתָה בִּיתָה וְאוֹלָת בִּידִיחָה תְּהִרְסָנוּ. חַבְמוֹת נְשִׁים בְּנָתָה בִּיתָה, דָא נָשָׁמָה וְנֶפֶשׁ דְּקוּדָשָׁא. וְאוֹלָת בִּידִיחָה תְּהִרְסָנוּ, דָא נֶפֶשׁ הַבְּהָמִיות, שְׁתָהָרוֹס בְּגַנְיוֹן הַגּוֹפָה בְּאוֹלָתָה. וְדָא הִיא שְׁגַשְׁאָרָת בְּגַוּפָה, שְׂגָאָמָר, (איוב יד) אַךְ בְּשָׁרוּ עַלְיוֹ יִכְאָב וְנֶפֶשׁוּ עַלְיוֹ תְּאַבֵּל, דְּאַשְׁתָּתְּפָוּ בִּיחָד.

מְשֻׁל לְמַה הָכָבָר דּוֹמָה, לְמַלְבָּא דְּמִינָה בְּגִינְתָּא דְּיִלִיָּה תְּרִין שְׁוֹמְרִין, הָאָחָד פִּיסְתָּה, וְהָאָחָד סִומָא. אָמָר לְהּוֹן, אַסְתְּפָרָוֹן דְּלָא תִּכְלֹוּ מְאִיבָא דְּגִינְתָּא הַדָּא, דְּאָנָא יַדְעַנָּא

כל איבא דאית ביה.

מה עבדו. היפיך אמר לפוםא, הא רעוטן דגיכלון מאיבא דאליגין אלין. אמר הסומא, אנה לא חי. והיפיך אמר, והא לית אנה יכיל למיול. מה עבדו. רבב היפיך על הסומא ואבלו.

ואתא מלכ'א, וחוץ דאבלו מאיבא דאליגנא. אמר להוזן, מאן אבל מאיבא דאליגנא. הסומא אמר, אנה לא חי. אמר היפיכת, הא אנה לא יכיל למיול. מה עשה המלה, אמר, במאה העברתוון ואבלתוון מאיבא דאליגנא, בן יתעביד לבוזן. מה עבד מלכ'א. אמר לעבריו, ארבעיבו היפיך על הסומא, ויהבון להוזן שתין פולסין באתרא חדין.

בד נפש הבהמית מן יצר הרע, עם הגוף. הקדוש ברוך הוא עושה להם חיבור אחד, הנפש הבהמית עם הגוף, ומענישן יחד. וכן אם היה צדיק, מחברם הקדוש ברוך הוא ומקבליים שכר טוב יחד.

רבי עזריה ורבי חזקיה, דווי סלקו לרגל, היה עמhone ההוא טיעא, דהוה טעין אבותרייהו. אמר ר' עזריה לרבי חזקיה, מיידי שמעת בההייא קרא בכתב, (שה"ש) אל גנת אנו ירדתי לראות באבי הנחל. דברי התורה נמשלים לאנו, היאה.

אמר ליה, מה אנו אית ליה קליפה לבך, ומזהו לנו. אף דברי תורה, אית בה מעשה, מדרש, והגדה, וסוד,

כֵּלָא דָא לְנוּ מִן דָא.

אמֶר לַיְהָ, הֲכִי שְׁמַעְנָא לְהָאִי. בְּהַהְוָא זִימָנָא דְהַטְלִיךְ שְׁלֹמָה גָּלִיל שִׁיר הַשִּׁירִים, זַהֲמָא דְהַהְוָא נְחַשׁ קְדֻמָּאָה דְאַטְיַל בָּאָדָם וְתֹוהָ, אַתְפְּסָק מְעַלְמָא, בְּגִין דְבָד נְפָקָו תּוֹלְדִין *) לְעַלְמָא מְאָדָם וְתֹוהָ, מְהַהְוָא זַהֲמָא נְפָקִי.

וְהַכִּי שְׁמַעְתִּי מְרֻבּוֹתִי, וְאַינְנוּ שְׁמַעוּ עַד פּוּמִיהַ דְאַלְיָהָגַן. דְאַמֶּר הֲכִי, מַאי דְבָתִיב, (בראשית י) זַהֲאָדָם יָדַע אֲתָה חַוָּה אֲשֶׁתָּו וְתַהְרָ וְתַלְדֵּ אֶת קַיּוֹן וְתַאֲמֵר קְגִינִיתִי אִישׁ אֶת הַזָּהָרָם, דָא אָדָם קְדֻמָּאָה, בְּדַא אַתָּא נְחַשׁ עַל חַוָּה, אַטְיַל בָּה זַהֲמָא, וְקַיּוֹן מְהַהְיָא סְטוּרָא דְהַהְוָא נְחַשׁ נְפָקָ, מָה נְחַשׁ דְרַכְבוֹ לְהַרְוגָּ וְלְהַמִּית, הֲכִי נִמְיָה קַיּוֹן, מִיד נְعַשָּׂה הַזָּרָג.

בְּדָבָר אַחֵר, (ישעיה יד) מְשַׁרְשָׁנְחַשׁ יֵצֵא צְפֻע וְפְרִיוּ שְׁרָפָ מְעוֹפָף. בַּי מְשׂוֹרֶשׁ נְחַשׁ, דָא נְחַשׁ הַקְּדָמוֹנִי. יֵצֵא צְפֻע, דָא קַיּוֹן, שִׁיצֵּא מְשַׁרְשׁוֹ וְמַעֲיקָרוֹ. וְפְרִיוּ שְׁרָפָ מְעוֹפָף, שְׁנָעַשָּׂה הַזָּרָג בְּשְׁרָפָ הַזָּהָרָם, שָׁאַיְן לְמַכְתוֹ לְחַשׁ. מְעוֹפָף בְּפּוֹל, שְׁבָבָר נְעַשָּׂה הַנְּחַשׁ בְּמִינּוּ בְּפּוֹל.

וְאֵי תִּמְאֵן מְהַהְוָא זַהֲמָא נְפָקָ, וְקָרָא אָמֶר וְהָאָדָם יָדַע אֲתָה חַוָּה אֲשֶׁתָּו וְתַהְרָ וְתַלְדֵּ אֶת קַיּוֹן. וְדָאֵי מְאָדָם הַזָּהָרָם, וְלֹא מְהַהְוָא זַהֲמָא. אֶלָּא הַהְוָא נְחַשׁ הַטִּיל בָּה זַהֲמָא בְּחִיהָ, וְהַהְוָא זַהֲמָא דְאַשְׁתַּאַב בָּה, הַהְוָא מְכַשֵּׁבָשָׁא בְּמַעַהָא, וְלֹא הַהְוָא לִיה גּוֹפָא לְאַתְבְּלָלָא בִּיהָ, וְלֹנְפָקָא הַהְוָא רַוְחָא לְעַלְמָא.

כִּיּוֹן שָׁבָא אָדָם הַרְאֵשׁ עַלְיָה, אִתְעָרֵב הַהוּא וְזֶה מָא
בַּהֲהוּא זָרָע, וְעָבֵד גּוֹפָא לְהַהוּא רַוְחָא בִּישָׁא, וְזֶה מָא
דַּהֲוָה בַּמְעָה אַתְּבָלְילָא בֵּיה, וְגַפְקָא לְעַלְמָא בְּדִיוּקָנָא
סְוֻמְקָא, סְגִי מְכַל שָׁאָר בְּנֵי אָנְשָׁא דְּעַלְמָא דַּהֲוָו אַבְתָּרִיה.
וְעוֹד דַּהֲהוּא זָרָע אֲטִיל בְּהָ אָדָם לְמַעַבְדָּן גּוֹפָא, מַהֲהוּא
סִיטָּרָא בִּישָׁא הָהָה, וְאַתְּתָקָפְּה הַהוּא רַוְחָא בִּישָׁא,
וְאַתְּגָלִים בֵּיה, וְגַפְקָא לְעַלְמָא. כִּיּוֹן דְּחַמְתָּ לִיהְ חָוָה, אַמְרָה
קְגִינְתִּי אִישׁ אֶת הָהָר, עַמְּה הָ.

וּבְרָא אִיתִי קְרַבְגִּיה, מַהֲהוּא סְטָרָא בִּישָׁא אִיתִי לִיהְ
הַכְּתִיב, (בראשית) וַיְהִי מִקְץ יְמִין, דַּהֲוָא סְטָרָא בִּישָׁא,
וְלֹא מְסָטָרָא דְּקָדוֹשָׁה, דַּהֲוָא מִקְץ יְמִין.
שֶׁת, בְּסִים עַלְמָא בָּצְדִיקִים וְחַסְדִידִים דְּגַפְקוּ לְבַתֵּר מְגִיה.
שֶׁת דָא הָהָה סְיוּם דְּאַלְפָא בִּיהְתָא, וְמִגְיה אַהֲדָרוֹן
אַתְּזֹונָן לְמִישָׁר, שָׁרָת.

כִּיּוֹן דְּאַסְתִּימָו אַינְנוֹ צְדִיקִים וְחַסְדִידִים עַד נָחָת, וְהָוו אַינְנוֹ
בְּנֵי טֹפְגָנָא, דְּאַתְּמָחוֹ בּוֹלָהָן. כִּיּוֹן דְּאַתְּמָחוֹ בּוֹלָהָן,
וְגַפְקָנָה נָחָת וּבְנָהָה מִתְּבִוָּתָא, בְּדִין בְּתִיב, (שם ט) וּמַאֲלָה נְפִצָּה
בְּלַהֲרָץ, בְּדִין שְׁרִיאָו אַתְּזֹונָן בְּאַלְפָא בִּיהְתָא לְמִפְרָעָה,
תְּשָׁרָת. וּבְדִין בְּתִיב, וּמַאֲלָה נְפִצָּה בְּלַהֲרָץ, וְאֹלָל בְּלַ
עַלְמָא, בַּהֲהוּא זֶה מָא דְּגַחַשׁ.

וְאָפָעַל גַּב דְּאַבְרָהָם תָּקֹן מַה דְּעָבֵד אָדָם. וּבָנָן יִצְחָק וּיַעֲקֹב
וְצְדִיקִיָּא. עַמְּכָל דָא, זֶה מָא דְּנַחַשׁ לֹא פְּסָקָא, עַד

דָקִיםּו יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינִי. וְאַהֲרֹן אָתָּוֹן בָּאָרֶחֶת
מִישֶׁר, וּמְגַהּוֹן לְמִפְרָעָה, חֶד מְבָאָן, וְחֶד מְפָאָן. וּבֶד סְרָהָה,

אַהֲרֹן בְּגֻנוֹף אֲחֶרֶת. אַהֲרֹן אָתָּוֹן בְּגֻנוֹנוֹת אֲחֶרֶת.
וּבֶד אָזֶל עַל מָא, בְּרוּזִין דְאַלְפָא בִּיתָא, עַד דָאָתָא שְׁלָמָה.
כִּיּוֹן דָאָתָא שְׁלָמָה, אַשְׁתַּבְחֵין אָתָּוֹן קִיּוּמִין עַל
קִיּוּמִיהָן. וּבְרִין בְּתִיב, (מלכים א ח) וּתְרַב חַכְמָת שְׁלָמָה,
וּקִיּוּמָא סִיחָרָא בְּשְׁלִימָותָא, בְּרִין אַתְגָּלִי שִׁיר הַשִּׁירִים
בְּעַלְמָא.

וּבְרִין אָמֵר, (שה"ש) אֶל גִּנְתָּה אָנוּ זִירְדָּתִי. מַה אָנוּ, מַזְחָא לֹא
אַשְׁתַּבְחֵחַ אֶלָּא לְבִסְופָה, בֶּה עַלְמָא הַכִּי הַוָּה, עַד
דָאַתְקִיּוּמָא קָלִיפִין, וּקִיּוּמָא עַלְמָא בְּמוֹחָא, וּסִיחָרָא
בְּאַשְׁלִימָותָא.

אָמֵר הַהוּא טִיעָא, בְּמַאי קָאָמְרִיתָו וְתִתְזַקְמָו הָאֵי קְרָא
דְבָתִיב, (רות א) וְתַלְבָנָה שְׁתִיָּהָם עַד בּוֹאָנָה בֵּית לְחָם
וַיְהִי כּוֹאָנָה בֵּית לְחָם וְתַהְם כָּל הָעִיר עַלְיָהָן. עַד הַכָּא
תְּרִין, וְתָאָמְרָנָה הַזֹּא"ת נְעַמִּי חֶד וְלֹא יִתְיַיר. אָמֵר רַבִּי
עָזְרִיה, אֲשֶׁר יִכְבֶּם יִשְׂרָאֵל, שְׁאָפִילוּ הַרִּיקָנִים שְׁבָכָם, מְלָאִים
תּוֹרָה וּמְעָשִׁים טוֹבִים.

נְחַתֵּין תְּרוּיִידָהו, אָמְרוּ לֵיה, מִידִי שְׁמִיעָה לְהָבָהֵי קְרָא.
אָמֵר, הַכִּי שְׁמַעְנָא. בְּזַמָּנָה דְבָעֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְמִיחַב תּוֹרָה לִיִּשְׂרָאֵל, הַלוֹחֹות הֵיו בְּתוּבִים פָנִים וְאַחֲרָן.
שְׁנָאָמֵר, (שמות לב) מִזָּה וּמִזָּה הֵם בְּתוּבִים.

והלום אחד פנים ואחרו. והלום אחרת ימין ושמאל.
שנאמבר, (שמות לב) והלהות מעשה אללים הפה
והמכתב מכתב אללים הוא חרות על הלהות, תרין, על מה
אמר תרין זימני זה המכתב מכתב.

dkodim she'asvo yisrael ha'egel, ve'ayi hakadosh beroukh hoa le'miyahav
תרין תורות, שבכתב ושבעל פה אלין, על י"א
ךמשה לישראל, והלוחות מעשה אללים הפה לנו. והלוחות
היו בדינמה וזה לוחות. וזה מכתב, מכתב דכתייב, דא הוא
ו"ה.

לוחות י"ה. מעשה אללים הפה, דא בינה עילאה. וזה,
איןון תרין דרועין. וזה מכתב, איןון יעקב ורחל,
שנקרו שמש וירח, ונקרו שני שדים, ונקרו חד. ועל דא
אמר, וזה מכתב מכתב אללים הוא. חרות על הלוחות, אל
תקרי חרות, אלא חירות, חירות מפלאה הפתות, ומשיעבוד
מלכיות, וכל מרעין בישין דעלמא.

ובין העבדו ית עגלא, פרחו ארתו מתרין סטרין פנים
וימין. ואני אפתח לך הדרכ הישר שתבין. אלימלך
ונעמי, ומחלון ורות, בדינמה דא תרין לוחות. אלימלך
ונעמי לוח אחד, ימין ושמאל. ומחלון ורות, פנים ואחרו,
לוח אחר. ובין העבדו ית עגלא, אסתלק אלימלך ומחלון,
נשארו רות ונעמי, תרין נקבות.

ואלו תרונייהו, עד כי שמעו כי פקד ה' את עמו לחת להם

לְחַמָּם. דִּיהְבָּזֵמָנָא אֲחֶרְאָא אָוֹרִיִּתָּא, לְוַחוֹת שְׁגִינּוֹת. וְתַלְבִּגָּה שְׂתִּיחָן עַד בּוֹאָנָה בֵּית לְחַמָּם וְתַהְמָם בְּלַעַד הָעִיר עַלְיָהָן. בָּל, דָא צַדִּיק. הָעִיר, דָא צַיּוֹן, עִיר דָוד. וְתַאֲמְרָנָה הַזֹּאת גַּעֲמִי, שְׁבָשְׁעַתָּא דְאֲתִיהִיבָת אָוֹרִיִּתָּא עַל טְוָרָא דְסִינִי, בְּתִיב, (שםות כ) וּבָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֶת הַלְּפִידִים.

כְּדִין צַוְּחָא אָוֹרִיִּתָּא, וְאַמְרָה, אֶל תְּקַרְאָנָה לִי גַּעֲמִי, אֲנִי מְלָאָה חַלְבָתִי, מְכַל חִידּוֹ, וּמְכַל טְבָאנָן, וּכָל חִירּוֹ דְעַלְמָא, אֲפִילוּ מְשֻׁבּוֹד מְלָכִיות. כְּדִין אַמְרָה, לְמַה תְּקַרְאָנָה לִי גַּעֲמִי.

וְדָא הוּא רֹא, דָא מֵרַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְהִי דְמָשָׁה, (שם לו) וְרָאֵית אֶת אֲחֹרִי וּפְנֵי לֹא יָרָאנו. בְּשִׁרְצִיתִי לְמַיְהָבָא אָוֹרִיִּתָּא לִיְשָׁرָאֵל יָמִין וּשְׁמָאל פְּנִים וְאַחֲרָה, הֵם לֹא רְצָנָה, וּבְעָבוֹד יְהָת עֲגָלָא. וּבָאָן בְּשָׁהָם רֹצִים, אֲנִי לֹא אַרְצָה.

אָמַר, הַכִּי שְׁמַעְנָא, בְּזַמָּנָא דְבָעָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַיְהָבָא אָוֹרִיִּתָּא לִיְשָׁרָאֵל, נִטְלָה תּוֹרָה שְׁבָכְתָב וְתּוֹרָה שְׁבָעַלְפָה, וְאַוְיֵל הוּא לְגַבֵּי שָׁאָר עַמִּין, וְלֹא בָעוּ לְקַבְּלָא לֹזָן. עַד דְנִיחִית לֹזָן לִיְשָׁרָאֵל עַל נָבִי טְוָרָא דְסִינִי.

אָמְרוּ מְלָאֵיכִי הַשְּׁרָתָה, לְמַאן בְּעֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַיְהָבָא תְּרִין תּוֹרֹות אַלְיָן. אָמַר, לִיְשָׁרָאֵל, דְאַינְנוּ עֲדָבִי וְחַוְלָקִי. דְבָתִיב, (דברים לט) בַּי חָלֵק ה' עַמּוּ יַעֲקֹב חָבֵל נַחַלְתָו, הַרְיִ תְּרִין. וְאַנְאָה יַהְיֵה לֹזָן שְׁתִי תּוֹרֹות. וְעוֹד, דְסָלְקִי

בְּעַרְבּוֹנָא עֲזָלִים וַיּוֹנְקִים. ובגיניגהון יתערון תרין תורה אלין. דכתיב, ב/(ילא מפורט) מפי עזලים ויונקים יפתק עז. **וּמְחַכָּא נְפֻקָּא,** מהתם נפקא, דכתיב, (ישעה כח) את מי יורה דעתה ואת מי יבין שמוועה גמולוי מהלב עתיקי משדים. את מי יורה דעתה, דא תורה שבכתב. ואת מי יבין שמוועה, דא תורה שבعل פה. גמולוי מהלב עתיקי משדים, דגיניגהון נחתא אוריניתא לישראאל על טורא דסיני.

הדא הוа דכתיב, (רות א) ותלכנה שתייהם עד בזאנה בית לוחם. לאן הילכו. לשאר עמיין, עד דקיעימו יישראאל על טורא דסיני. ביזו דנחתו תורה שבכתב ותורה שבעל פה, מיד ותהום כל העיר עלייהן ותאמנה זוatta געמיין, איזדען כולי עלא מא, ואמרי, דין היא אוריניתא חמדת גנווה. מיד ובכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים. בדין אמרת הזאת געמיין. דא הוा געימוי דאוריניתא.

ולא ידע יישראאל ענשא דאוריניתא, עד דאתו למרה, דכתיב, (שמות טו) ויבאו מרצה. ובתיב, שם שם לו חוק ומשפט ושם גפהו. בדין אמרת אורייניתא, קראן לי מרה. וארכבייה נ' פרסי, והוא עסיק עמהון באילין רזיא. קראו עלייה, בפלח הרמן רקתה. אפילו הריקני שבישראל מלאין תורה ומצוות ברימוזן.

אמר לו, בדין هو יישראאל מתעטרן באורייניתא, אתעטרו בשמהן גלייפין עילאיין. ביזו דעבדו ית עגלא וסרחו,

והזה מִיְתֵּה מֹשֶׁה אֲוֹרִיָּתָא, בַּתִּיבָּא עַל לוֹחִין דָּאָבְנִין עַלְאַין, מַלְיָין מַכְלֵטָאָן, חִירּוֹת מַפְלָאָךְ הַפּוֹתָה, וַמְשֻׁבּוֹד מַלְכִּיות, וַמְכָלֵטָאָן בַּישִׁין דָּעַלְמָא.

כִּיּוֹן דְּחַמָּא מֹשֶׁה יֵת עַגְלָא, פְּרָחוֹ אַתְּזָוָן, וּבְלָדוֹ סְלִקוֹ לְעַילָּא, בְּדִין צַוְּחָא אֲוֹרִיָּתָא וְאָמְרָה, אָנָּי מַלְאָה הַלְּכָתִי, מַפְּתָּה טָבִין לִיְשָׂרָאֵל, וַהֲשִׁפָּא אֲהָדָרִית רִיקְם לְמַגְנָא, דְּלָא מַהְגִּית לְהּוּ. בְּדִין צַוְּחָו עַילָּאָין, וְאָמְרָו, הוֹשָׁע אוֹ אָוִי לְהָם כִּי נְדָרוֹ מַפְנִי. וּוֹי לְהֹזָן, דְּלָא אַתְּקִיָּמוּ בְּמַהְיָמָנוֹתָא דְּמָאֵרִיהָן.

רַבִּי אַלְכָסְנְדָרִאי לְטָעַמִּיה, דָּאָמֵר ר' אַלְכָסְנְדָרִאי, הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף הֵם שָׁוֹתְפִין יְחִיד, וְהַזְּבִּכִים מִזָּה הַעוֹלָם בְּיַיחַד. עַד בָּאָנָה בֵּית לָהֶם. וְאַמְּאַי אַקְרֵי הַכִּי. אַלְאָ בֵּי דִינָא וְקַטְרִינָא דְּדִינָא וְקַרְבָּא תִּפְנֵן. בְּדִין בְּתִיב, וְתָהֳם בְּלַהֲירָע עַלְיהָן. כָּל שָׁאָר מַתִּיאָא מַרְעִישָׁין עַלְיָהָו, לְקָל קַרְבָּא דְּדִינָא.

דְּתַגְנָן, הַהְוָא מַלְאָךְ הַמְמֻוגָה עַל בֵּית הַקְּבָרוֹת, נְכַנֵּס לְקָבֵר בְּשָׁעָה שְׁגַּקְבָּר, עוֹמֵד עַלְיוֹ וּמְבִיט וְאָוָם, אָוִי לוֹ לְפָלוֹגִי זֶה, אָוִי לְעִינִים שְׁגַּהָנוּ מַהְעוֹלָם הַזָּה בְּעַבְירָה, אָוִי לְהָם לִיְדִים וּלְרַגְלִים שְׁהַלְכּוּ בְּהַבְּלִי הַעוֹלָם.

אָמֵר הַגּוֹת, אָנִי אַיִנִי רֹאָה, הַנֶּפֶשׁ הוּא הַמְנַהֵג שְׁלִי. אָוּמְרָת הַנֶּפֶשׁ, אָנִי אַיִנִי יוֹדֵעַת לַיְלָה. וְהָם הַשְׁנִים, דְּוִגְמָת הַעֲרָר וְהַפְּטָה. מָה עָשָׂה, מַבְנִים הַנֶּפֶשׁ לְתֹזֵךְ הַגּוֹפָה, וְדַן אֹתָם גַּיְמִים זֶה אַחֲרָזֶה. לְאַחֲר שְׁלֵשָׁה יָמִים, נְדוֹן מִפְיוֹ

וּמִידיו וּמְרַגְלָיו.

לאחר מִפְאָזֶן, הַגּוֹף נִבְקָע, וַיַּרְיָתָה וַיַּתְולֵעָה עֹזֶלה עַלְיוֹ, וַיַּנְפְּשֶׁת
מִתְאָכְלָת עַלְיוֹ. דְּבָתִיב, (איוב יד) אֵך בְּשָׂרוֹ עַלְיוֹ יִכְאָב
וַיַּנְפְּשֶׁוֹ עַלְיוֹ תְּאָבֵל. וְאוֹמֶרֶת, אֲנִי מִלְאָה חֶלְבָתִי לְאוֹתוֹ
הַעוֹלָם, וַיַּרְיָקָם הַשִּׁיבָנִי ה' לִזְהָה הַעוֹלָם, בֶּלֶא מִעְשִׁים וּבֶלֶא
תּוֹרָה.

וְאֲשֶׁרִי מִשְׁתַּלְמוֹדוֹ מִתְקִיִּים בְּיָדוֹ בָּזְמָן שְׁהַזְּלָה אָדָם לְבִית
עוֹלָמוֹ. שָׁאֲבִילוֹ בְּקָבֵר שְׁבַתּוֹתִיו רָוחַשָּׁת, וְהָם
שׁוֹשְׁגִיִּם, אֶל תְּקִרֵי שׁוֹשְׁגִים, אֶלָּא שׁוֹשְׁגִים. מִפְנֵי שְׁתָזְרָתָם
מִגִּנָּה עַלְיָהָם. הָרָא הוּא דְּבָתִיב, (משל ו) בְּשַׁכְּבָךְ תִּשְׁמַר
עַלְיךָ.

בַּיְּהָא דָּרְבֵי חַסְדָּא, בְּשַׁנְגַּטְרָר לְעוֹלָמוֹ, הַלְךָ רַבִּי יוֹסֵי בְּרִיה
וּבַת טִפְנָן עַל קַבְרִיה בְּלִילִיא. שָׁמַע מַגּוֹ קַבְרִיה, חִדּוּה
דְּבָתִות בְּתֻות, דְּמִתְכְּנֵפִי וּקְאַמְרִי, נִיּוֹל לְחִדּוֹתָא דְּהַלְוָלָא
דְּאוֹרִיָּתָא דָּרְבֵי חַסְדָּא. וְאֲפִילוֹ מַלְאָכִי הַשְּׁרָת מִתְכְּנֵפִי
לְמִיחָדֵי בְּהִדְיָה.

שָׁמַע דָּהָו אָמְרִין, מָה לְתַיִ בְּחִדּוּה דִילָן הַכָּא, יַלְעַזְן
בְּאוֹרִיָּתָא בְּהָוָא עַלְמָא. אָמַר לֵיה, בָּרִי, זִיל מַהֲכָא,
וְקִיִּים תַּלְמוֹדָה, דִינְכָא אִיהוּ מִאָנוּ דָאָתִי הַכָּא וְתַלְמוֹדוֹ
בְּיָדוֹ. דָהָא אֲפִילוֹ מַלְאָכִי הַשְּׁרָת לֹא יַכְלִין לְקַרְבָּא לֵיה. זִיל
וְאָמַר לֵיה לְרַבִּי חָגִי, דִינְגָמָר תַּלְמוֹדִיה, דְבָיוֹם פְּלוֹזִי יִהְיֶה
הַכָּא.

אֲדֹהֶבְיִ, דָּהֶוָה מִשְׁתַּعַי בְּהֶדְרִיהִ, סְלִקְוָהוּ לְרַבֵּי חַסְדָא לְמַתִּיבְתָא עַילְאָה. וְקָם רַבִּי יוֹסֵי בְּרִיהִ, וְאוֹילֶר, וְתַונִי לְהֻזָן לְחַבְרִיאִיא.

אמָר לֵיה רַבִּי יְהוֹדָאִ, אַלְמַלְאָ רַבִּי יוֹסֵי אַתָּ, כִּדִי הוּת לְאַתְעַנְשָׂא תִּפְנֵן. אָמָר לֵיה, בְּגַין צָעַרָא דְאָבָא, אַזְלִית וְשָׁמְיעִית בֶּל הָאִי. קָרָא רַי יְוָנָתָן עֲלֵיהֶ דְרַבִּי חַסְדָא, (משל ג) וְשַׁכְבָת וְעַרְבָת שְׁנָתָה. וְהָאִי קָרָא אַחֲרִינָא, (קהלת ח) מִתְוִקָה שְׁנָת הַעוֹבֵד אָמָם מַעַט וְאָמָר הַרְבָה יַאֲכֵל.

דָבָר אַחֲרִ, הַגְּפֵש נְמַשֵּׁלה לְשַׁכְינָה, וְהַגְּנוֹפָה לְיִשְׂרָאֵל. אָמָר יִשְׂרָאֵל חַטָּאוֹ וְגַלוֹ, לְמַה הַגְּלָה הַשְּׁכִינָה לִשְׁם עַמָּהֶם. שְׁהִיא לֹא חַטָּאה. אַלְאָ עַל שְׁהִיתָה מִבְקָשָׁת עַלְיָהֶם רְחִמִים. וּמִשְׁפָעַת לְהֶם עוֹשֶׂר וּכְבוֹד מַאֲד, וַיַּהֲבֹא לְהֻזָן בֶּל מַה שִׁירָצָו, וְהֶם חַטָּאוֹ. וְעַל דָא נָאָמָר, י/גַלְאָ מִפּוֹרֶת) וַיִּשְׁמַן יִשְׂרָאֵן וַיִּבְעַט שְׁמַנְתָה עֲבִית בְשִׁית וַיַּטְשׁ אֱלֹהָה עָשָׂהוּ וַיִּגְבֵּל צָור יִשְׁעָתוֹ. וְעַל דָא גַּלְתָה עַמָּהֶם.

מַה רִימָה וְתוֹלֵעָה עוֹלָה עַל הַגְּנוֹפָה, כִּד בְשָׁעָה שִׁיַּשְׂרָאֵל הֶם רְעִים, אֲוֹמוֹת הָעוֹלָם בְּנֵי עָשָׂו וַיִּשְׁמַעַל שְׁגָךְרָאִים רְמָה וְתוֹלֵעָה, שׂוֹלְטִים עַלְיָהֶם, וְהַגְּנוֹפָה נְבַקָּע וַיַּהֲרָגוּ לְיִשְׂרָאֵל. וְעַל דָא אַד בְּשָׂרוֹ עַלְיוֹ יַכָּאָב וַנְּפָשָׂו עַלְיוֹ תַּאֲבָל, מַהוּ בְשָׂרוֹ עַלְיוֹ יַכָּאָב וַנְּפָשָׂו עַלְיוֹ תַּאֲבָל. בְשָׂרוֹ יַכָּאָב עַלְיָהֶם, וַנְּפָשָׂו שֶׁל יִשְׂרָאֵל תַּאֲבָל. וּבְדִין אֲיהִי תֹזְאִיבָת לְגַשְׁמָה עַלְיוֹנָה דְאִיתְקָרְיא גַּעֲמִי.

(רות ב) וְלֹנֶעָם מִזְדַּע לְאִישָּׁה אִישׁ גָּבָור חַיל מִמְשֻׁפְחָת
אֲלִימָךְ וְשָׁמוֹ בָּעֵז וְנוּן. רַבִּי רְחוּמָאִי פָּתָח, (מהלים קיב)
גָּבָור בָּאָרֶץ יְהִיה זָרָעּוּ. זָבָא אֵיתָהוּ מִאֵין דְּמַתְּבָרֵךְ בָּבְנִין
בָּהָאֵי עַלְמָא, בָּנִין דָּלָא יְהָקִידִי לְהַהְוָא עַלְמָא.
תָּא חָזֵי, בְּרוֹנְגָּמָא דָאִית בָּאָדָם יְדוּד מַלְאָא, וּמִתְּפָרֵשׂ הָאָוֹר
שָׁלוֹ לְמַהָּה. הָכָא אִית בְּגֻפָּא הַשֵּׁם מַלְאָא יְהֹוּה,
וּמִתְּפָרֵשׂ לְכָב אֹתְיוֹת, וְעַם מַנְצָפָדָה הַם כְּזָה.
וְאַנְיָ אָפְתָח לְךָ דָּרְךָ יִשְׁרָאֵל. בָּמו שָׁהוֹא דְוִגְמָת אָדָם, שָׁהוֹא
מַדְיָ אֹתְיוֹת, וְהָא אָוֹר גָּדוֹל. כְּה אִית בְּגֻפָּה דָי יִסּוּדָה,
אִשׁ וְעַפְרָ רָוֶת וּמִים, וְהָם דָי כּוֹחוֹת. וְדָא אַינְנוּן רָוֶת
הַבָּהִמִּת. וְנֶפֶשׁ הַבָּהִמִּת. וְנֶשְׁמָתָא לְנֶשְׁמָתָא.
וְאַינְנוּן מִסְטָרָא דְשָׁמָאָלָא.

וְאַינְנוּן פּוּעָלֵין בָּהָאֵי עַלְמָא בְּגֻנָּא דָא. הַשְּׁבָל מִנֶּשֶׁמֶתָּא
לְנֶשְׁמָתָא. וְתָאֹות הַשְּׁבָל נֶשֶׁמֶתָּא מִן נֶשְׁמָתָא. וּמִן רָוֶת
הַבָּהִמִּת יָבָא חַמְשָׁא וּמִתְּנַעַם עַם הַגּוֹיִם. וְנֶפֶשׁ הַבָּהִמִּת, *)
לְהַגְּהִיגָה הַאֲבָרִים, שִׁילְכוּ לְאַכְּלָה וְשִׁתְּיָה וְתָאֹות הַטְּשִׁיגָל.
וְחַמְשָׁה מִקּוּמוֹת שְׁבָב אֹתְיוֹת נַזְבָּרִים בָּהָם, וְהָם אַחַת ע
מְגַרְזָן, בּוּמְפָרְמָשְׁתִּים. נִיבְּקָמְחִיד. דְטַלְגָת
מְלָשָׁן. וּסְצַרְבִּי שְׁמַעַן מִשְׁינִים. וְאַלוּ חַמְשָׁה מִקּוּמוֹת,
נְכָלְלִים בָּאֲרַבָּע כּוֹחוֹת, שָׁהָם מְנַהֲגִים הַאֲבָרִים, וּבָהָם
נְבָרָא בָּל הַגּוֹפָה. וְעַלְיָהָם הַדָּי אֹתְיוֹת קְדוֹשָׁות, שְׁגָרְאוּ
אָדָם. וְעַלְיָהָם אָמֵר הַבְּתוּב, (בראשית א) וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת

הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

וּמִן הַיּוֹד אִתְעָר יְרָא לְאָדוֹנֵי הָאָדוֹנִים, שִׁיחִיה הָאָדָם
יְרָא מִפְנֵנו. וּמִן הַהָר, אִתְעָר תְשׁוּבָה לְאִישׁ. וּמִן הַוְיָן,
אִתְעָר לְאָדָם תּוֹרָה. וּמִן הַהָר, אִתְעָר מְעֻשִׂים טוֹבִים
וּמְצֻוֹת, וְלֹא יִחְטֹא. זֶה הוּא הַשֵּם הַגְּסָפָר בְּצַלְמוֹ. בֶּמוֹ
שֶׁהַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא נִסְתַּר בְּעוֹלָמוֹ, בֶּךָ הוּא זֶה הַשֵּם נִסְתַּר
בְּאָדָם.

וְד֖ע שֵׁם ד' שְׁמוֹת, ע"ב. ס"ג. מ"ה. ב"ז. אִיתְ ד' אֹתְיוֹת
שְׁגִכְרָאו גּוֹפָ. וּמִתְפְּשִׁיטֵין לְרַמְ"ח אֲבָרִים. וּעַל אַלּוּ הַד',
אִיתְ ד' אֹתְיוֹת הַגּוֹבָרִים לְעִילָא, וְהֵם מִתְעַלְּין עַל אַלּוּ ד'
גּוֹפִים שְׁהַזְּבָרְנוּ, וְגִכְרָאים נִקּוֹדוֹת. כִּי בְּהַבְּרָת " אֵי
וּבְהַבְּרָת ה' אֵה. וּבְהַבְּרָת ו' אֵוֹ. וּבְהַבְּרָת ה' אֵה.
וַיֵּשׁ עַל הַגּוֹדוֹת טַעַמִּים. שֵׁם מְנַהֲגִים לְאַרְבָּע אֹתְיוֹת.
שֵׁם בְּגַד רְגֵלִי הַמְּרַכְּבָה, שֵׁם מָזֵא הַיְסוֹדוֹת
הַשְּׁפָלִים, וְהֵם נִקְרָאים נִקּוֹדוֹת. וּעַלֵּיהֶם שְׁלַשָּׁה טַעַמִּים, וְהֵם
וַרְקָא תְּלַשָּׁא שְׁלַשָּׁלֶת. וְזֶה שֵׁם הַגְּסָפָר הַטְּהוֹר וְהַקָּדוֹש,
שֶׁהֵוֹא שֵׁם הוֹי"ה.

וּבֶן בָּאָדָם, מִן הָא' לְבָדָה הַתְּפִשְׁטוּ ד' אֹתְיוֹת שֶׁל שֵׁם, אֵי,
אֵה, אֵוֹ, אֵה. וּמִן הָאֱלֹהִים הַתְּפִשְׁטוּ ה"א הַגְּעֻלָּם, כִּי הוּא
מוֹצִיאָ מה שִׁקְבָּל. וְגַם שְׁתֵּי הַבָּרוֹתִיו אֵה אֵוֹ, הַרְאָשׁוֹן מִקְבָּל
וְהַשְׁנִי מַזְלִיד. וְהַיּוֹד הַגְּעֻלָּם שֶׁל אֵי מַזְרָה, כִּי מִפְנֵו מִתְפִשְׁטוּ
הַבָּל. וְעַל בֶּן נִקְרָא הַרְאָשׁוֹן מִקְבָּל וְהַשְׁנִי מַזְלִיד. וְהַיּוֹד

הַגָּעֵלֶם שְׁמוֹרָה בִּי מִפְנָו מִתְפְּשֵׁט הַכָּל.

ועל בן נקרא הראשון ורקא, בשמו בן הוא, כי הוא מורה שאין לו סוף. והשניה תלשא, מלאה מורכבות: תלמוד לומר ש"א. כי היא נושא התלמוד לומר. והשלישי שלשלת, בשםה בן היא, המשפעת לתל שלכל פוגים שם. ודע שהם ד' שמות. ברוגמא דא, יוסף יוסף יוסף. אית ד' אחרות שנקראו גוף, ומתרפחים לרמ"ח איברים. ואית ד' אחרות, שנקראו נקודות, והם מתקלים על הגוף. ויש על הנקודות טעמים, שהם מנהיגים להם לאותיות. ועל שלשה שם נסתר וקדוש, והנקודות גופ לטעם, ואותיות גופ לנקודות.

רבי רוחמא פ hath, (תהלים קיב) גבור באָרֶץ יהיה זרענו. ובאה הוא מאן דיזבה דיתברך ב בגין בהאי עלמא. ואי לא, איהו אויל מיד ליה. ובתיב, (משל יא) יד ליד לא גקה רע. מאי יד ליד. סוד ד' ליראיו.

רבי נחמן אומר, ולגעמי מודע לאיש איש גבור חיל מתרפה אל מלך ושמו בעז. ובתיב, (רות ב) קרוב לנו האיש מגואלנו הוא. ורבי רוחמא אמר, אי הבי, מאי לא גקה רע.

אמר ליה, לנטרא דהוה אלקינו לחיבא, עד דיהבי ליה ערבא. ואי יהיב לא שבקין נטרא לאלקאה. אמר ליה לאו הבי, אלא בשעתה דיתתי ויתגלי מאן דאחי לבר

נְשָׁה, תַּגְדִּעַ הָאֵי.

רַבִּי זִמְרָא נִפְקֵד לְחַקֵּל אֹנוֹן, חַמְאָבָא אֲנִינוֹ בְּקִיעֵין קְרָטוֹנִיא, קְוִמְטָרִי שֶׁלְהֻזְבִּי דְסָלְקִין. אַרְכִּין אַוְדָנוֹי, וְשֶׁמֶעֶן קְלִין. אָמַר לֵיהֶה הַהוּא עַרְבָּאָה, וַיַּל בְּהַדִּי, וְאַרְאָה לְדִכְלִיאָן טְמִירִין מִבֵּי נְשָׁא. אָזֶל עַמְּמִה אֲחֹזְרִי טִינְרָא, וְחַמְיִי בְּקִיעֵין אַחֲרָנִין, וְשֶׁלְהֻזְבִּין סְלִיקָוּ לְעַילָּא. שֶׁמֶעֶן קְלִין אַחֲרָנִין. אָמַר לֵיהֶה אַרְכִּין אַוְדָנָךְ הַכָּא. אַרְכִּין אַוְדָנוֹי, וְשֶׁמֶעֶן קְלִין דְאַמְרִין וּוּוּי.

אָמַר, וְדֹאי הָא אַתָּר חַד מְאַינָּנוּן הַוְּכָתִי גְּנִיחָנָם הַכָּא. וְעַבְרָה הַהוּא עַרְבָּאָה, וְאַשְׁתָּאָר הַיָּא. אַדְחָבִי, גַּחַיְן גַּו דְוַכְתָּא אַחֲרָא, וְחַמְאָחַד בָּר נְשָׁה דְהַהָה רַמְיִי קְלִין, וְהַו נְטָלִין לֵיהֶה, וְאַעֲלִין לֵיהֶה לְעוֹמָקָא דְמַדּוֹרָא אַחֲרִינָא, וְאַתְּפָסָאִי, וְלֹא חַמְיִי יִתְהִיר.

אַדְמִיךְ, וְחַמְאָבָא בְּחַלְמָא הַהוּא גְּבָרָא. אָמַר לֵיהֶה מָאוֹן אַתָּה. אָמַר לֵיהֶה יּוֹדָאי חַיִּיבָא אָנָּא, דְלֹא שְׁבָקְנָא בִּישְׁיָן וְחַטָּאִין בְּעַלְמָא דְלֹא עַבְדָּנָא. אָמַר לֵיהֶה בָּנוֹ חַלְמָא, מָה שֶׁמֶד. אָמַר לֵיהֶה, לֹא יַדְעַנָּא, הַחַיִּיבִי גִּיהָנָם לֹא דְכָרִין שְׁמֵיְהוֹ.

אָמַר לֵיהֶה, שֶׁמֶא דְרוּבָתֶךָ מַהוּ. אָמַר לֵיהֶה, בְּגַלְילִיא עִילָּאָה קְצָבָא הַוִּינָּא. וּמְנוֹ בִּישְׁיָן סְגִיאִין דְעַבְדָּנָא הַתָּם, דְיִינִין לְהַהּוּא בָּר נְשָׁה תַּלְתָּא זְמִינָן בִּימָא וְתַלְתָּא זְמִינָן בְּלִילִיאָ. אָמַר לֵיהֶה, וְבָרָא שְׁבָקָתָ. אָמַר לֵיהֶה, אִין.

קם מהתפּן, ואזול ליה לגלילא עילאה, שמע קול ינוקא דהוה אמר, (משליב) אם תבקשנה בכסף ובמטמנים תחפשנה אן תבין יראת ה'. אזול לבי מדרשא אחרת, שמע קול ינוקא אחרת דהוה אמר, (עפניהם) בקשׁו צדק בקשׁו ענוה أولי תפטרו וגנו.

ازול וחפש אבתיריה דההוא נברא רשות. ולחד ינוקא קא שאיל. אמר ליה, רבוי, תיתני לך ובד לההוא נברא, דלא שבך ביישין וחתאין בעלמא דלא עבר. לך ובד תהא לההוא נברא רשות, ולההוא מניקחה דיניקא ליה. אמר ליה, ברא שבך בעלמא. אמר ליה הן. חד ברא שביך, והוא רשות באבוח, ואיתו ינוקא דازול בבי מטבחיא. חפש אבתיריה, וגטיל ליה ולעוי ליה באורייתא, עד דאוליף ליה מקרא וצלותא וקריאת שמע. לבתר אוליף ליה משנה ותלמוד וחלבות והגדות, עד האתחים יהיר, והיינו רבוי נחום הפקולי.

אמאי קרו ליה הפקולי. במה דאת אמר, (ישעה בח) פקו פليلיה. דאפיק לאבוח מן דינא דההוא עלמא. ובמה חביבי דרא דנפקו מיניה, אקרון פקולי.

ההוא נברא אתי ליה בחלהמא, ואמר ליה, רבוי, במה דאנת נחמת לי בן ינחים הקדוש ברוך הוא אורתך. דהא מן יומא דידע בני פסוק חד, פקו לי מן דינא. בינו דקרא קריית שמע, סלקין דינאי בין ביממא בין בליליא זימנא